

Francisco Ursul Oidal

GALICIA 20 COL. ALAMOS
MEXICO 13. D. F.

L'Arbreda, 11 d'Abril del 1963

Cal UB
Universitat Autònoma de Barcelona
Tel. 19-41-27
Biblioteca d'Humanitats

Estimats amics Calders:

Al contestar-la, m'adono que la teva lletra, Pere, és del 15 de febrer i sento molt que hagi pogut passar tant de temps sense ~~XXXX~~ ~~XXXXXX~~ fer-he. Això si et puc dir que l'he portada sempre amb mi, a la cartera, per aprofitar el dia que tingués uns moments lliures per correspondre't. L'únic conçol que em queda és de que els vostres familiars ho fan pitjor, el dijous proppassat vam separar a casa l'Arcadi i ens van ensenyar la lletra que li vas enviar, posant-he en el seu lloc, perquè sols l'hagués de signar i retornar-te-la. Vam riure molt llegint-la, però també en férem càrrec del vostre estat d'ànim, encara que també riessiu, és segur que ho devieu fer, que et va obligar a fer aquella lletra! De totes maneres va lograr que l'Arcadi vencés la gran mandra que tenia i realment us escribís, almenys aixís ho digué!

No fagis cas de la riquesa dels Ursul i Ursul, que han demostrat fent-se grans casasses, els diners venen del besavi, el vell Zist i segurament ja del seus pares, portant vi a la menuda amb el carro a Barcelona, possiblement passant els burots d'amagat! I la filla del Zist es va casar amb el meu oncle, un Ursul que va fer sort maridant-se, aquella sort que volia dir i potser encara es diu, casar-se amb una dona rica. L'altra sort, la que hem fet nosaltres i vosaltres, no crec que s'anomeni aixís. Encara que jo potser no ho hauria de dir tot això, puix darrerament he fet les dues de sorts, almenys aixís ho va veure l'Angel quan hem repetia que la Zina era millonària!

La Magdalena ens explicà que us va portar a conèixer als nostres familiars, primer els de Rubí i després els San Cugat i també ens va explicar que els rubinencs tots us prevenien de la falsetat dels vostres actuals convilatants. Jo, com que sóc descendent de sancugatenc, mai vaig sentir aquesta rivalitat, que en la meva joventut era més forta que no pas ara, amb tota seguretat. I ja sabeu que ara penso més aviat en anar a viure a San Cugat que a Rubí, quan retornem un dia o altre, això si no anem a Badalona, hi tenim casa! De totes maneres no ens fem masses il·lusions de retorn perquè la situació econòmica actual no ens permet tenir gaires esperances, això d'haver de liquidar una fàbrica no es poca cosa, recordeu el que us costava liquidar el pis! Ara que ja falta poc perquè arribi la Magdalena, estem esperant el que ella expliqui per prendre la gran descissió. Jo ja he començat a donar veus de que vull vendre la fàbrica o almenys la meva part, això no vol dir però que sigui necessàriament pel retorn, potser serà per retirar-nos a ~~XXXX~~ aquesta Arbreda on tan bé ens hi sentim. Tot dependrà del grau de convenciment que tingui la nostra filla i, naturalment, de que la veiem a ella ben convençuda.

Sabem per la Magdalena que ja has abandonat el dibuix i que sols escrius i com que aquesta era la teva il·lusió i esperança, et suposo ben content i feliç i pots pensar que nosaltres n'estem contentíssims. Ja ho vam explicar a tots els amics i tots ho vam celebrar. Et felicitem de tot cor.

Vam acomiadar a Veracruz a l'Irene i als Russinyol, els quals quan rebereu aquesta lletra ja seran a Barcelona, puix hem rebut lletra dels darrers des de la ~~XXX~~ Guayre que els han dit que arribaran el dissabte de Glòria, es a dir demà passat. Ja deveu saber que els Salvat han supés el viatge indefinidament i els motius son depriments. Tan debò s'els esvaiexi del tot aquest pesombre del estat de la Carme. Actualment no sabem res més de nou que el que explicava fa poc a la Magdalena.

Estem passant tota la setmana aquí l'Arbreda, prenent el sol hi fent viatgets pels voltants. El dilluns passat vam anar al Santuari de Chalma, del Señor de Chalma, una mena de Montserrat tronat que no ens va agradar massa, sobretot perquè ja era plè de "puestos" de cara a aquests dies Sants que hi ha moltes peregrinacions. Avui tindrem moltes visites, ens ho prometeren els Messeguer, Peypoch i Nuri i Ramon.

Desitgem que tot us continui anant bé com fins ara i més i tot, encara que considerem que no us podeu pas queixar. Moltes abraçades.

F. Ursul

L'Ursul es va descuidar de signar la carta, ho he fet jo per ell.